



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem
Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: L. P., nar. X
bytem Y

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2021, č. j. X, ve věci invalidního
důchodu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 11. 1. 2021 žalovaná rozhodla o námitkách proti rozhodnutí ze dne 13. 10. 2020, č. j. X, kterým jako správní orgán prvního stupně rozhodla o žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu tak, že žádost žalobce zamítla podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a pro nesplnění podmínek podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení

Pardubice ze dne 3. 1. 2020 nebyl žalobce shledán invalidním pro invaliditu třetího stupně, ale nadále pro invaliditu druhého stupně. Podle uvedeného posudku poklesla žalobcova pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %. Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky žalobce zamítla a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila. Na základě nového posouzení zdravotního stavu (posudek ze dne 6. 1. 2021) byla nově určena míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 60 % (zvýšení o 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb.).

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce v žalobě poukazoval na nesprávnosti v uvedených posudcích. Tvrdil, že není pravdou, že by byl opakovaně v průběhu roku 2019 traumatologem přesvědčován o nutnosti odstranění kovového materiálu s tím, že po případné operaci je předpoklad dalšího funkčního zlepšení. Tvrdil, že mu byly navrženy dvě varianty řešení, z nichž se po dohodě s odbornými lékaři rozhodl pro konzervativní postup, který vyhodnotil jako méně rizikový. Případná extrakce kovového materiálu by znamenala sérii dalších operací s riziky a další následnou léčbou, navíc s nejistým výsledkem. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že odstraněním kovového materiálu by se dolní končetina zbortila.
3. Žalobce navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že posudek, na jehož základě bylo vydáno napadené rozhodnutí, splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Poukázala také na kritéria určování poklesu pracovní schopnosti.
5. Žalovaná závěrem navrhla, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Jednání soudu

6. Krajský soud provedl při jednání dne 18. 8. 2021 důkaz posudkem věcně a místně příslušné (§ 4 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb.) Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV“) ze dne 4. 6. 2021. Jiné důkazy strany k provedení nenavrhovaly.
7. Strany setrvaly na svých shora již rekapitulovaných procesních stanoviscích.

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
9. Žaloba není důvodná.
10. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a. nejméně o 35%, avšak o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,

- b. nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c. nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
 12. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zák. č. 582/1991 Sb.“), posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zák. č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění.
 13. Na základě provedeného důkazu posudkem PK MPSV vzal krajský soud za prokázané, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je z posudkově medicínského hlediska posttraumatická funkční porucha pravé dolní končetiny, ke které došlo následkem polytraumatu pádem do šachty dne 9. 11. 2015. Zdravotní postižení je uvedeno v kapitole XV, odd. B, pol. 13, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a stanovuje se pro něj míra poklesu pracovní schopnosti 50 %. Míra poklesu pracovní schopnosti byla dále zvýšena podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. o dalších 10 % se zohledněním profese; celkem tak činí 60 %, což odpovídá invaliditě podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění.
 14. Na základě právě uvedených skutečností, vycházejí podle § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí, krajský soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí se zakládá na správně zjištěném skutkovém stavu a správném právním posouzení věci a je tedy zákonné.
 15. Žalobce poukazoval na rozpory v závěrech předchozích lékařských posudků. Lékařský posudek OSSZ Svitavy ze dne 20. 10. 2017 hodnotil žalobcův zdravotní stav podle kap. XV, odd. B, pol. 14b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 70 %, což odpovídalo invaliditě III. st. V této věci lze přisvědčit žalované, že PK MPSV se s touto otázkou v posudkovém závěru náležitě vypořádala, když uvedla, že invalidita III. st. byla přiznaná při zjišťovací prohlídce dne 10. 11. 2016 a komplexním lékařským posouzením dne 20. 10. 2017 srovnáním s pakloubem (kap. XV, odd. B, pol. 14b); při tomto posouzení bylo zohledněno v té době probíhající léčení, nestabilizovaný

poúrazový stav a zejména podezření na osteomyelitidu, která se neprokázala. Krajský soud konstatuje, že posudek OSSZ Svitavy ze dne 20. 10. 2017 skutečně hovoří o komplikaci infekcí se sekrecí z rány a vyslovuje podezření na osteomyelitidu. Závěr PK MPSV se tak soudu jeví jako přesvědčivý.

16. Pokud se žalobce ohrazoval proti závěrům posudkových lékařů MUDr. S. a MUDr. H. o odmítání léčby, pak nelze přehlédnout, že ze zpráv ambulance traumatologického centra Fakultní nemocnice Olomouc, MUDr. R. V., vyplývají následující skutečnosti:

- zpráva z 5. 9. 2018: žalobce byl poučen o dvou variantách dalšího postupu: (i) extrakce kovového materiálu s rizikem rozšíření infektu, případně poškození výživy laloku; (ii) ponechání píštěle s rizikem spontánního rozsevu podél kovu s možností masivního infektu, který ohrožuje celou končetinu,
- zpráva z 19. 12. 2018: žalobce byl objednan na 23. 1. 2019 na extrakci infikovaného kovu,
- zpráva z 13. 3. 2019: po dohodě je zatím volen konzervativní postup, tj. ponechání kovového materiálu,
- zpráva z 11. 12. 2019: stabilní stav bez regrese či progresu, po zvážení relevantních informací žalobce operaci zatím nechce. Operace je možná v případě zhoršení či změny rozhodnutí žalobce.

Nelze přehlédnout ani skutečnost, že posudek PK MPSV, který krajský soud provedl k důkazu, se o odmítání léčby nehovoří, naopak je zde uvedeno, že konzervativní postup je volen po dohodě lékaře s pacientem. Krajský soud k tomu dodává, že z lékařské dokumentace vyplývají nezanedbatelná rizika obou variant další léčby (tj. extrakce/ponechání kovového materiálu). Žalobce byl s těmito riziky řádně seznámen a následně provedl poučenou a informovanou volbu léčebného postupu, na níž má plné právo a je třeba ji považovat za legitimní. Současně je otevřena cesta k případné změně této volby ať již v důsledku případného zhoršení zdravotního stavu, nebo prosté změny hodnocení rizik samotným žalobcem. Krajský soud tak považuje výroky o odmítání léčby za nepatřičné a neodpovídající skutečností, které vyplývají z lékařské dokumentace. Podle názoru krajského soudu nejsou nyní na místě ani úvahy o snížení invalidity nebo změně diagnózy vzhledem k tomu, že zdravotní stav žalobce a zejména jeho vývoj v čase (pouze s pozvolnou remisí, naopak s občasným zhoršením) jsou podrobně zachyceny v lékařské dokumentaci a lékařských posudcích, a přesvědčivě naplňují kritéria zdravotního postižení, uvedeného v kapitole XV, odd. B, pol. 13, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

17. Na závěr krajský soud dodává, že skutečnost, že žalobci nevznikl nárok na dávku ze systému důchodového pojištění, neznamena, že žalobce zůstane v případě nouze bez pomoci státu. Žalobce může využít jiných subsystémů sociálního zabezpečení – např. systému státní sociální podpory (zák. č. 117/1995 Sb.), systému pomoci v hmotné nouzi (zák. č. 111/2006 Sb.; viz příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení, mimořádná okamžitá pomoc apod.), dávek pro osoby se zdravotním postižením (zák. č. 329/2011 Sb.) či systému sociálních služeb (zák. č. 108/2006 Sb.). Navíc rozhodnutí o přiznání dávky je vydáváno s výhradou změny poměrů, na kterou může žalobce (např. v případě zhoršení zdravotního stavu) reagovat novou žádostí o invalidní důchod.

VI. Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 23. srpna 2021

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
samosoudce